U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Vinařice**, se sídlem Vinařice 245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2023, č. j. VS-224316-8/ČJ-2022-800532,

takto:

I. Žaloba **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 5. 12. 2023 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání, jímž žalobce navrhuje přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2023, č. j. VS-224316-8/ČJ-2022-800532, o uložení kázeňského trestu důtky žalobci podle § 46 odst. 3 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“).

[2] Dle obsahu podání se tedy jedná o žalobu proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu. K žalobě žalobce přiložil originál rozhodnutí žalované, z něhož není zřejmé, zda proti němu byla podána dle § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody stížnost, není tedy ani zřejmé, zda došlo k vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., které je podmínkou přípustnosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Z tohoto důvodu není možné ani posoudit, zda byla žaloba podána včas, tedy v rámci zákonné dvouměsíční lhůty od doručení rozhodnutí o stížnosti (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu v podobě důtky je však v každém případě nepřípustná.

[3] Podle § 70 písm. f) s. ř. s. jsou totiž ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jejichž přezkoumání vylučuje zvláštní zákon. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle soudního řádu správního nebo zvláštního zákona vyloučeno. Tímto

zvláštním zákonem je v tomto případě právě zákon o výkonu trestu odnětí svobody, neboť podle jeho § 52 odst. 4 věty druhé rozhodnutí vydaná v kárném řízení, kterými byly uloženy kázeňské tresty podle § 46 odst. 3 písm. a) až c) a i) zákona o výkonu trestu odnětí svobody (tedy i kázeňský trest důtky), nepodléhají soudnímu přezkumu. Tuto zákonnou výluku ve vztahu právě k rozhodnutí o uložení kázeňského trestu důtky shledal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 6. 2012, č. j. 5 As 73/2012-40, publ. pod č. 2692/2012 Sb. NSS, ústavně konformní.

[4] Pokud by byla žaloba v posuzované věci přípustná, byl by k jejímu projednání věcně a místně příslušný Krajský soud v Praze (§ 7 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Ovšem vzhledem k tomu, že se jedná o nepřípustné podání, je třeba, aby ho odmítl přímo soud, u něhož bylo uplatněno. Za dané situace by totiž bylo procesně nehospodárné a formalistické věc postupovat k vyřízení krajskému soudu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. Na 57/2009-11).

[5] Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. žalobu jako nepřípustnou odmítnout.

[6] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. prosince 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu